

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี
หลักสูตร	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ
ชื่อผู้วิจัย/ตำแหน่ง	นางปรียานันท์ เปรมปรี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี (ศศ.บ.) (ภาษาอังกฤษ)
สถานศึกษาที่ติดต่อ	111 หมู่ 2 ตำบล/แขวง บางพระ อำเภอ/เขต ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2564
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 46 คน มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ด้วยชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย 1. ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจำนวน 3 ชุดคือ ชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงในระดับคำและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ชุดที่ 2 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับง่าย ชุดที่ 3 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับยาก 2. แบบประเมินการอ่านก่อนและหลังฝึก 3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย 1. ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจำนวน 3 ชุดคือ ชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงในระดับคำและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ชุดที่ 2 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับง่าย ชุดที่ 3 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับยาก 2. แบบประเมินการอ่านก่อนและหลังฝึก 3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง

ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สูงกว่าก่อนเรียน โดนมี่ค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน 9.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.55 ในส่วนของค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนได้ 13.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.96 ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ $t = 33.66^*$ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่สองที่สำคัญมากในประเทศไทย และยังเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน(กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 139) ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่าง ของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย กว้างขวางขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) จากความสำคัญของภาษาต่างประเทศตามที่กล่าวมานี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น

เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

การอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงถือเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งที่นักเรียนทุกคนจะต้อง เรียน เพราะการอ่านอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สรุปลงใจความสำคัญ ทั้งยังทำให้ ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบที่ต้องการจะหาได้ ว่าในเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้นมีสิ่งใดที่สำคัญในเรื่องอยู่บ้าง ทั้งยังทำให้นักเรียนได้รู้โลกกว้าง รู้วิชาการในด้านต่างๆ อีกมาก ถ้านักเรียนนั้นฝึกอ่านบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย นักเรียนก็จะสามารถรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ถ้าหากนักเรียนฝึกอ่านจับใจความบ่อย ๆ นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยง ความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน 3 ทักษะที่เหลือได้ เช่น หากนักเรียนอ่านได้ ก็จะสามารถเชื่อมโยงกับการเขียน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ด้วย นอกจากนี้การอ่านออกเสียงจะทำให้ นักเรียนเกิดความสนุกเพลิดเพลินที่จะอ่าน ถ้าหากนักเรียน อ่านเป็น นักเรียนก็มีความสุข ได้ข้อคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่มีการอ่านมากมาย ไม่ว่าเรื่องที่อ่านนั้นจะเป็นเรื่องที่มี ความยาวหรือสั้นเพียงแค่ 4-5 บรรทัดก็ตามถ้านักเรียนฝึกบ่อย ๆ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนักเรียน จะต้องมีความตั้งใจที่จะอ่าน หากนักเรียนมีความตั้งใจแล้วนักเรียนก็จะเกิดการพัฒนาใน

ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุดเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเป็นอย่างยิ่ง จึงได้รณรงค์ให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านอย่างถาวร จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นวิธีการสอนการอ่านการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านสามารถเสริมสร้างพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ เพื่อ

ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางด้านภาษาของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การวางรากฐานที่ดีในการเรียนรู้ภาษาที่สองจากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (20000-1201) พบว่าผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง วัดได้จากผลการสอบจากการเรียน วัดได้จากผลการสอบจากการเรียนในรายวิชา เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานทางด้าน ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดความชำนาญในการ ดังนั้นจากการศึกษาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการอ่านโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น และการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสังคมอันเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขต่อไป ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ด้วยชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาการอ่านอยู่ในระดับที่ดีขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 46 คน

ตัวแปรที่ต้องศึกษา

ตัวแปรต้น ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชุด
ตัวแปรตาม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชุด

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง หมายถึง ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ซึ่งมีจำนวน 3 ชุดคือ ชุดที่1แบบฝึกการอ่านออกเสียงระดับคำ ชุดที่2 และ 3 แบบฝึกการอ่าน ชุดมุ่งเน้นการอ่านออกเสียงพยางค์ท้าย s และ es และยังมีการกำหนดเวลาในการอ่านให้มีความเหมาะสมกับความยาวของบทความเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ฝึกอ่านซ้ำเกินไป เพราะไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การพูด การฝึกอ่านนั้นจะต้องมีความกระฉับกระเฉงทั้งในด้านการอ่านและการพูด

2. ทักษะการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และ ความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นสายลักษณะอักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

3. ความพึงพอใจ หมายถึง รายการคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

4. การฝึกฝนการอ่านในระดับของ Pronunciation คือ การออกเสียงภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเสียงสระเสียง พยัญชนะ ระดับเสียงเน้นหนักเบา รวมทั้งทักษะจังหวะการพูดด้วย

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การอ่านอย่างคร่าวๆ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งหวังที่จะทราบรายละเอียดของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน โดยการกวาดสายตาหาหัวเรื่องที่เราน่าสนใจและจะค้นหาเฉพาะแนวความคิดหลักเท่านั้น การอ่านแบบนี้ จะอ่านข้ามเป็นตอนๆ และอาจข้ามบางประโยคหรือบางบรรทัดไป คือไม่อ่านทุกคำแต่มองหาประเด็นหรือใจความสำคัญ (main idea) หรือหาคำสำคัญของเรื่อง (key words) โดยผู้เชี่ยวชาญบางท่านได้กล่าวไว้ว่าเป็นการอ่านด้วยนิ้ว (reading with fingers) การอ่านประเภทนี้มักจะใช้กับการอ่านบทความ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร นวนิยาย สำหรับจุดมุ่งหมายของการอ่าน เพื่อหาประเด็นหรือใจความสำคัญโดยทั่วไปเพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น

การอ่านวิธีนี้จะไม่อ่านทุกคำหรือทุกประโยค แต่จะจับเฉพาะสำคัญ (key word) ที่บอกว่าเนื้อเรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไรเท่านั้น ซึ่งหลักปฏิบัติในการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. อ่านสองหรือสามคำแรกและ/หรือ สองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยคคือการอ่านข้ามสิ่งที่คิดว่าไม่มีความสำคัญในประโยค จะเข้าใจประโยคนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นสำคัญ

2. การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวช่วยให้จับประเด็นได้เร็วขึ้นและช่วยให้อ่านข้ามข้อความโดยไม่เสียอรรถรส วิธีอ่านคือ อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าอย่างรวดเร็วก่อนแล้วจึงไปอ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อเก็บใจความสำคัญต่อไป ซึ่งอ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น

3. อ่านส่วนแรกของประโยคเร็วๆ วิธีนี้ จะไม่อ่านจนจบประโยค แต่จะกวาดสายตาตามองผ่านไป แล้วเริ่มต้นอ่านประโยคใหม่ ทำเรื่อยๆจนจบประโยคที่ต้องการจะอ่าน ขณะอ่านสายตาจะจับอยู่ที่ทางด้านซ้ายมือของประโยคตลอดเวลา คืออ่านข้อความแค่หนึ่งในสามของประโยคเท่านั้น

4. อ่านเฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ สายตาจะจับเฉพาะตอนกลางของหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบทุกประโยคด้วย

5. อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ โดยที่สำคัญอาจเป็นตัวเอน หรือมีตัวเลขกำกับอยู่ในเครื่องหมายคำพูดก็ได้ บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ หรือขีดเส้นใต้ไว้ก็ได้ อาจเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งโดยบรรดาที่กล่าวมาทั้งหมดก็ได้

6. อ่าน Topic Sentence ซึ่งก็คือ ประโยคที่บรรจุหัวเรื่องและใจความสำคัญไว้ โดย Topic Sentence มักจะวางอยู่ที่ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของข้อความ และ ส่วนน้อยที่อยู่ตอนกลางของเรื่อง และบางข้อความไม่มี Topic Sentence ผู้อ่านต้องสรุปเอาเองจากเนื้อเรื่องในบทความนั้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมด 5 ข้อ ยังมีสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งนั่นคือ Topic Sentence ซึ่งก็คือ ประโยคที่บรรจุหัวเรื่องและใจความสำคัญไว้โดย Topic Sentence มักจะวางอยู่ที่ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของข้อความ และ ส่วนน้อยที่อยู่ตอนกลางของเรื่อง และบางข้อความไม่มี Topic Sentence ผู้อ่านต้องสรุปเอาเองจากเนื้อเรื่องในบทความนั้น

ความสามารถในการอ่านจับใจความ Boer&Dallman (1978, หน้า 19) แบ่งความสามารถ ในการอ่านจับใจความ 3 ระดับดังนี้

1. **ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Reading the Line)** หมายถึง ความเข้าใจข้อความที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ ซึ่งเป็นการรับรู้ความหมายแท้จริงที่แสดงออก
2. **ความเข้าใจระดับนัยยะ (Reading between the Lines)** หมายถึง ความเข้าใจความหมาย ที่ไม่ปรากฏในทุกคำศัพท์ แต่ผู้อ่านเข้าใจโดยการตีความ
3. **ความเข้าใจระดับนำไปใช้ (Reading beyond the Lines)** หมายถึง ผู้อ่านใช้ความคิดเกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียนโดยเชื่อมโยงความคิดกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อนำแนวคิดนั้นไปใช้

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน หรือการตัดสินผลการเรียน เพราะเป็นการวัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลหลังจากที่ได้รับการฝึกฝน โดยอาศัยเครื่องมือประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมมากที่สุด

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดของ Bloom (2010) ถือว่าสิ่งใดก็ตาม ที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว ซึ่งผลการวัดจะเป็นประโยชน์ในลักษณะทราบและประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของนักเรียน และระดับความรู้ความสามารถตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ดังนี้

- 1.) ความจำ คือ สามารถจำเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น คำจำกัดความสูตรต่าง ๆ วิธีการ เช่น นักเรียนสามารถบอกชื่อสารอาหาร 5 ชนิดได้ นักเรียนสามารถบอกชื่อธาตุที่เป็นองค์ประกอบของโปรตีนได้ครบถ้วน
- 2.) ความเข้าใจ คือ สามารถแปลความ ขยายความ และสรุปใจความสำคัญได้
- 3.) การนำไปใช้ คือ สามารถนำความรู้ ซึ่งเป็นหลักการ ทฤษฎี ฯลฯ ไปใช้ในสภาพการณ์ที่ต่างออกไปได้
- 4.) การวิเคราะห์ คือ สามารถแยกแยะข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อยเช่น วิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ หลักการดำเนินการ
- 5.) การสังเคราะห์ คือ สามารถนำองค์ประกอบ หรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันเป็นหมวดหมู่อย่างมีความหมาย

6.) การประเมินค่า คือ สามารถพิจารณาและตัดสินจากข้อมูล คุณค่าของ หลักการโดยใช้มาตรฐานที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือตัวเองกำหนดขึ้น

1.) เนื้อหา หรือทักษะภายในขอบเขตที่ครอบคลุมในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้น จะต้องสามารถจำกัดอยู่ในรูปของพฤติกรรม ซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงในลักษณะที่จะสื่อสารไปยังบุคคลอื่นได้ ถ้าเป้าหมายทางการ

ศึกษาไม่สามารถจำกัได้อยู่ในรูปของพฤติกรรมแล้ว ย่อมไม่สามารถที่จะวัดได้ในลักษณะของผลสัมฤทธิ์ได้อย่างชัดเจน

2.) ผลผลิตที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วัดนั้นจะต้องเป็นผลผลิตเฉพาะที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการเท่านั้น จะวัดผลผลิตผลอย่างอื่นไม่ได้

3) ผลสัมฤทธิ์หรือความรู้ต่าง ๆ ที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วัดได้นั้น ถ้าจะนำไปเปรียบเทียบกันแล้ว ผู้เข้าสอบทุกคนจะต้องมีโอกาสได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ เท่าเทียมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาริชาติ จันทรงาม (2554) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 79.55/75.38 ถือว่ามีประสิทธิภาพดี และ 2) ความสามารถในการอ่านฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการฝึกอ่าน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จารุลักษณ์ ชัยสุวรรณรักษ์, อุทัยวรรณ ด่านวิวัฒน์ (2553) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 86 คนแบ่งสองกลุ่มคือ (1.) พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเลยจำนวน 56 คน และ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งสมัครใจเข้าร่วมในการทดลองในปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบมีเค้าโครงที่สร้างขึ้นเพื่อหาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลชุดการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาล (The conversational package for nurses: CPN) ที่สร้างขึ้นในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด แบบทดสอบก่อนและหลังและแบบสอบถามก่อนและหลังการใช้เครื่องมือผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า 1. แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาลโดยใช้บทบาทสมมุติที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพต่อนักศึกษาพยาบาลโดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.05 (2.) นักศึกษาพยาบาลพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นโดยคะแนนสอบพูดหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (3.) นักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาล

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.นักเรียนทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยให้อ่านบทความแนะนำตนเองและชื่อวิทยาลัยของตนเองสั้นๆ ประมาณ 1-2 นาที เพื่อเก็บเป็นคะแนนทดสอบก่อนได้รับการฝึก โดยได้นักเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ทำคะแนนทดสอบในระดับปานกลางและต่ำจำนวน 46 คน (Pre - test)

2.สร้างและกำหนดรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านและแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็นเวลา 1 สัปดาห์โดยอ่านออกเสียงคำศัพท์แยกเป็นคำๆ เป็นคำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และ คำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es

2.2 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 2 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็นเวลา 1 สัปดาห์โดยอ่านบทความที่

ประกอบด้วย คำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และคำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es 2.3 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 3 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็น เวลา 1 สัปดาห์โดยอ่านบทความที่ประกอบด้วย คำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และคำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es

3. นักเรียนทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยให้พูดแนะนำตนเองและชื่อวิทยาลัยของตนเองสั้นๆ ประมาณ 1-2 นาทีเพื่อเก็บเป็นคะแนนทดสอบหลังได้รับการฝึก (Post - test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาความเหมาะสมของชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมิน โดยกำหนดค่าคะแนนแบบประเมินเป็นแบบค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Objective Congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้องหรือไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.2 หาค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้วแปลความหมายของคะแนนใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยในช่วง 0.67 – 1.00 นำไปใช้ได้

ค่าเฉลี่ยในช่วง 0.33 ปรับปรุง

ค่าเฉลี่ยในช่วง 0 / มีค่าเป็นลบ ไม่สามารถนำไปใช้ได้

2.วิเคราะห์การสร้งและหาคุณภาพของชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ (IOC) โดยนำแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาคิดคะแนน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบกับจุดประสงค์มีความสอดคล้องกัน

-1 หมายถึง ข้อสอบกับจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกัน

2.2 นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแล้วนำค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ค่าเฉลี่ยในช่วง ≥ 0.5 ข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าเฉลี่ยในช่วง ≤ 0.5 ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

3. นำผลที่ได้จากการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง มาตรวจให้คะแนน

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้การทดลองสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample การวิจัยเรื่องเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยให้อ่านบทความแนะนำตนเองและชื่อวิทยาลัยของตนเองสั้นๆ ประมาณ 1-2 นาที เพื่อเก็บเป็นคะแนนทดสอบก่อนได้รับการฝึก โดยได้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ทำคะแนนทดสอบในระดับปานกลางและต่ำจำนวน 46 คน (Pre - test)

2. สร้างและกำหนดรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านและแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ตามขั้นตอน ต่อไปนี้

2.1 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 1 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็นเวลา 1 สัปดาห์ โดยอ่านออกเสียงคำศัพท์แยกเป็นคำๆ เป็นคำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และ คำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es

2.2 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 2 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็นเวลา 1 สัปดาห์โดยอ่านบทความที่ประกอบด้วย คำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และคำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es

2.3 นักเรียนฝึกปฏิบัติอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชุดที่ 3 โดยฝึกกับครูผู้สอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที และฝึกปฏิบัติเองที่บ้านเป็นเวลา 1 สัปดาห์โดยอ่านบทความที่ประกอบด้วย คำศัพท์ทั้งกลุ่มคำกริยา และคำนามที่ลงท้ายด้วย s และ es

3. นักเรียนทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยให้พูดแนะนำตนเองและชื่อวิทยาลัยของตนเองสั้นๆ ประมาณ 1-2 นาทีเพื่อเก็บเป็นคะแนนทดสอบหลังได้รับการฝึก (Post - test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบชุดฝึกการอ่านจำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 การฝึกออกเสียงในระดับคำและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound)

ชุดที่ 2 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับง่าย

ชุดที่ 3 การฝึกอ่านออกเสียงในระดับบทความและเสียงท้ายพยางค์ (Final sound) ระดับยาก

2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังทักษะการพูดหลังจากใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 รูปแบบการทดลองวิจัยโดยใช้ One group pretest – posttest design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T_1	X	T_2

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1/2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 46 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นหลังจากใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลแปรความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Max	แทน คะแนนสูงสุด
Min	แทน คะแนนต่ำสุด
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ พิสูจน์ t-test for Dependent Samples
ΣD	แทน ผลรวมความแตกต่างคะแนนแต่ละคู่
ΣD^2	แทน ผลรวมความแตกต่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 1 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ก่อนและหลังเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง (คนที่)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ผลต่างคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนน (D ²)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	9	16	7	14
2	11	16	5	10
3	10	18	8	16
4	9	15	6	12
5	8	17	9	18
6	7	16	9	18
7	13	15	2	4
8	11	18	7	14
9	7	20	13	26
10	5	18	13	26
11	8	19	11	22
12	6	19	13	26
13	5	19	14	28
14	8	18	10	20
15	6	15	9	18
16	10	17	7	14
17	9	19	10	20
18	6	20	14	28

กลุ่มตัวอย่าง (คนที่)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ผลต่างคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนน (D ²)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
19	11	18	7	14
20	8	19	11	22
21	10	18	8	16
22	12	19	7	14
23	11	18	7	14
24	7	15	8	16
25	5	17	12	24
26	11	18	7	14
27	8	19	11	22
28	6	19	13	26
29	12	20	8	16
30	13	20	7	14
31	12	19	7	14
32	9	19	10	20
33	16	19	3	6
34	11	18	7	14
35	12	15	3	2
36	10	17	7	14
37	8	19	11	22
38	9	20	11	22
39	10	18	8	16

กลุ่มตัวอย่าง (คนที่)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)		ผลต่างคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนน (D ²)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
40	8	19	11	22
41	9	18	9	18
42	9	19	10	20
43	7	18	11	22
44	14	15	1	2
45	13	17	4	8
46	11	18	7	14
รวม	430	823	393	786
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	9.35	13.39	-	-
ค่า S.D.	2.55	2.96	-	-
ค่า t	30.66*			

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน 9.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.55 ในส่วนของค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนได้ 13.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.96 ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ t = 33.66*

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าความคลาดเคลื่อน และค่า t ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนทดลอง	46	9.35	2.55	30.66*	.000
หลังทดลอง	46	13.39	2.96		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเป็น 9.35 และ 13.39 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.55 และ 2.96 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

1.มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.58	ดีมาก
2.อธิบายขั้นตอนการอ่านจับใจความอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.50	ดีมาก
3.บุคลิกการสอนท่าทางน้ำเสียงในการสอนมีความน่าเชื่อถือ	5.01	ดีมาก
4.การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.55	ดีมาก
5.เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.58	ดีมาก
6.เนื้อหาก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	4.55	ดีมาก
7.แบบฝึกมีเนื้อหาน่าสนใจ	4.56	ดีมาก
8.อธิบายวิธีการอ่านความโดยใช้เทคนิคอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.56	ดีมาก
9. มีการยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ	4.75	ดีมาก
10.ผู้สอนแนะนำวิธีการอ่านและยกตัวอย่างการอ่านความโดยใช้เทคนิคอย่างชัดเจน	4.49	ดี
11.ผู้สอนดูแลและให้ความรู้ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด	5.02	ดีมาก
12.เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	4.67	ดีมาก
13.เทคนิคการสอนของผู้สอนส่งเสริมให้พัฒนาการอ่านของผู้เรียนดีขึ้น	4.56	ดีมาก
14.สื่อที่ใช้ในการอ่านมีความเข้าใจง่ายและทันสมัย	4.58	ดีมาก
15.วิธีการสอนอ่านจับใจความโดยใช้ชุดทักษะการอ่านผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนวิชาอื่นได้จริง	4.55	ดีมาก
รวม	69.51	ดีมาก
เฉลี่ย	4.63	ดีมาก

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จากคะแนนรวมแบบสอบถามทั้งหมด 69.51 โดยเฉลี่ยเป็น 4.63 ซึ่งอยู่ในระดับที่ ดีมาก

อภิปรายผล

1.ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดนำเสนอ (หลังเรียน) นั้น จะเห็นได้ว่านักเรียนมีปัญหาในแต่ละด้านลดลงดังนี้ มีปัญหามากที่สุดคือปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์มากที่สุด มีจำนวน 15 คนจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 26 คน รองลงมาปัญหาด้านความเข้าใจมีจำนวน 14 คน จากจำนวนทั้งหมด 26 คน ปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องมีจำนวน 13 คน จากจำนวนทั้งหมด 26 คน ปัญหาด้านการออกเสียงมีจำนวน 10 คน จากจำนวนทั้งหมด 26 คน และปัญหาสุดท้าย คือ ปัญหาด้านความคล่องแคล่วมีจำนวน 4 คน จาก

จำนวนทั้งหมด 26 คนพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการพูดนำเสนอทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การออกเสียง 2) ไวยากรณ์ 3) คำศัพท์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจ คือ มีการออกเสียงผิด ใช้ไวยากรณ์ผิด รู้คำศัพท์เพียงเล็กน้อย มีความคล่องแคล่วเฉพาะในส่วนที่เตรียมตัวมา และมีเข้าใจในการพูดเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ นักเรียนมีรู้สึก ตื่นเต้น เขินที่จะออกเสียง และอายถ้ามีการออกเสียงผิด จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดออกเสียง

2. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จาก คะแนนรวมแบบสอบถามทั้งหมด 69.51 โดยเฉลี่ยเป็น 4.63 ซึ่งอยู่ในระดับที่ ดีมาก

ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี เมืองชลบริหารธุรกิจ จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า หลังการจัดกิจกรรม พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน 9.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.55 ใน ส่วนของค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนได้ 13.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.96 ค่าสถิติในการแจกแจง แบบ $t = 33.66^*$ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จากคะแนนรวมแบบสอบถามทั้งหมด 69.51 โดยเฉลี่ยเป็น 4.63 ซึ่งอยู่ใน ระดับที่ ดีมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับเนื้อหาด้านอื่นๆ เช่น คำศัพท์ และไวยากรณ์
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

กมลพร ทองนุช และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2551) การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 139 การฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จารุลักษณ์ ชัยสุวรรณรักษ์ และอุทัยวรรณ ด้านวิวัฒน์. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, (2), 318-330.

ชวราภรณ์ ชี้อัสตย์ (2552) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

โซ ซูยอน (Sueyon Seo) บทความวิจัยเรื่องอ่านออกเสียงช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน (Does Reading Aloud Improve Foreign Language Learners' Speaking Ability?)

ปาริชาติ จันทร์งาม. (2554). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา

มิสอรอนงค์ ฉลาดสิทธิ (2557) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

วรรณิ โสมประยูร (2556) การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

สิตรา ศรีเหรา การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พุทธศักราช 2560

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2557). การอ่านภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สมพร เชื้อพันธ์ (2557) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน).พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2552).แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด